

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Luther, martin: Prorok Náhúm ●

Listopad 2011

Hospodin je dobrý, je záštitou v den souzení,
zná ty, kteří v něm mají útočiště.

Náhúm 1, 7

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé.

*„Hospodin je dobrý. Je záštitou v den soužení,
zná se k těm, kteří se k němu utíkají.“*

Toto krásné slovo z knihy proroka Nahuma připadlo podle Hesel JB na měsíc listopad. Než se necháme ukolébat tímto laskavým slovem, podívejme se alespoň na celou první kapitolu. Jestliže vám vyrazí dech, budeme na tom stejně. Vlastně pouze ten náš verš (a ještě 12b-13 – byť způsobem nám méně stravitelným) je slovem, které je nám milé. Je obrazem Boha, který je nám milý, kterému rozumíme, ke kterému se utíkáme v modlitbách. Jinak je nám cizí způsob prorokova vyjadřování, způsob pohledu na dějinné události kolem něj.

ALE – je tu jedno velké ALE. Jak my se vyrovnáváme se situací kolem nás? Se situací, kdy nám vládnou síly, které se zdají ještě nepřemožitelnější než tehdejší Asýrie? Kdy se představitelé nejen našeho státu nepoučili z hrůz minulého století a chtějí zakrývat vyostřující se problémy vypuštěním nebezpečných sil nacionalismu. Kdy lidská rozhodnutí určuje děsivá moc strachu. Prorok je přesvědčený, že lidské dějiny i konkrétní životy nejsou určovány všelijakými mocnostmi, ale leží v Boží ruce. Že vyznání „Hospodin je dobrý, je záštitou v den soužení, zná se k těm, kteří se k němu utíkají“ není jen prázdnými slovy.

K tomuto vyznání zve i nás, jakkoli jazykem nám již vzdáleným. Novozákonní církev nám ve svém hymnu nabízí vyznání neméně složité pro přijetí. Ano, Pán Bůh vstupuje do lidských dějin i konkrétních životů – v podivuhodné cestě Ježíše z Nazareta zakončené křížem a vzkříšením. Lekám se mnoha dějinných událostí kolem sebe, trápí mě věci v mém vlastním životě. A s vděčností se snažím vpustit do svého života hymnus z epístoly do Efezu, ke kterému mě dovedl prorok Nátan:

„Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou zývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. Všechno podrobil pod jeho nohy a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“ Ef 1,17-23

Jiří Ort

Zápis

ze schůze staršovstva dne 13. 10. 2011

V mezidobí staršovstvo e-mailově odsouhlasilo zapůjčení sborových místností Černošovým k rodinnému obědu po křtu Klárky (9. 10.) a Zuzce Venclů na koncert dětí, které učí (27. 11. a 4. 12.).

ZPRÁVY Z PROVOZU SBORU

- nedělní škola – „sinusoida se dostala spíše dolů“, učí v podstatě pouze Míša Otterová, je třeba získat další učitele; kdo by chtěl učit?
- schůzky mládeže – jádro je 6 lidí, ale chodí mnohem víc, velmi dobře fungující.
- biblické hodiny dětí: nejmladší děti chodí asi 4, starší děti 3
- schůzka seniorů – byla 13.10. Tomáš Růžička: Můj život není můj (přednáška o Přemyslu Pitterovi)
- **sborový oběd: bude 20. 11.**
- zahájení výstavy fotografií Hanky Gottwaldové bylo posunuto, začíná se pracovat na výběru snímků.

KONVENT

Konventu pražského seniorátu, který se koná 12. listopadu se zúčastní Jiří Ort a Tomáš Vokatý, náhradníky jsou Pavel Staroba a Ondřej Rada.

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Na salárech bylo dosud vybráno 154.850 Kč, ve sbírkách 49.095 Kč, dary jsme dostali ve výši 23.090 Kč. Ve všech položkách máme víc než loni touto dobou.
- Platba sborového výletu: 8000 Kč vybráno od účastníků, 2800 Kč zaplatí sbor. Organizátoři výletu (Michael Otřisal) neplatí nic.

FOND SOCIÁLNÍ POMOCI

Bylo odhlasováno založení Fondu sociální pomoci (9-0-0), bude do něj vložena suma 20.000 Kč. Jako vzor posloužil Statut sociálního fondu zřízeného sborem ČCE v Miroslavi (velmi stručný s klíčovou větou „Prostředky sociálního fondu mohou být využity zejména na příspěvek k překlenutí nebo snížení hmotné nouze...“).

ŽIDLE

- Staré židle (resp. jejich část k tomu určená) byly prodány přes internet za cenu 19.200 Kč. Menší část židlí byla již předtím prodána rodině Sehových za 8.000 Kč.

- V pokladničce (= velké sklenici) určené pro celoroční sbírku na nové židle již byly i velké bankovky, které byly odebrány a vloženy na účet. Tato suma byla zapísána na pokladničku. Sbíрка nadále probíhá.

DALŠÍ ÚPRAVY VE SBOROVÝCH PROSTORÁCH

- Další možné úpravy ve sboru, které již byly dříve zmíněny, jsou nákup nových koberců, nových varhan a zřízení bezbariérového přístupu. Nyní byly probírány zejména možnosti zřízení bezbariérového vstupu (podmínky technické, bezpečnostní,...) a bylo konstatováno, že jediná možnost je zřízení výtahu v bezpečnostní šachtě – možnosti prověřil Michael Otřisal a Tomáš Vokatý.
- Veberovi nabídli účelový dar – 20.000 Kč na varhany – pokud se budou kupovat.

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ BESÍDKA

Bylo rozhodnuto vytvořit „Vršovický Betlém“ – děti i dospělí mohou přinášet na čtvrtce nakreslené postavy lidí, zvířat, popř. stromů či dalších objektů hodících se k této příležitosti – více viz Katakomy, říjen 2011. Je třeba toto připomínat v ohláškách. Nejzazší termín pro přinesení je 27. 11.

CELOCÍRKEVNÍ AGENDA

Bylo zahájeno řízení o změnách Církevního zřízení ČCE – povolávání a odvolávání kazatelů. Tomáš Vokatý stručně seznámil staršovstvo s návrhem změn, který přišel ze Synodní rady. Návrh Synodní rady byl schválen 9-0-0, nicméně bylo též dohodnuto, že chceme na příštím konventu iniciovat projednání novelizace § 12, odst. 10 b) („Synodní rada může s kazatelem ukončit zaměstnanecký poměr v církvi... přijme-li kazatel jiný plnočasový úvazek.“).

SBÍRKY

- provedené: sbírka na křesťanskou službu – 11. 9. 2011
- plánované: na jubilejní toleranční dar – 30. 10.
na sociální a charitativní pomoc – 16. 10.

RŮZNÉ

- 15. 10. proběhne porada kurátorů, Tomáše Vokatého zastoupí Věra Adamcová
- 23. 10. – bude u nás kázat Olga Mrázková – podle předběžného dotazu by ráda kandidovala na farářku našeho sboru
- nevíme přesně, který komín je náš – je třeba to zjistit, aby bylo možno uzavřít akci čištění a revizi kotle
- je třeba koupit novou sklokeramickou varnou desku do kuchyně (přestala fungovat jedna plotýnka). Odsouhlaseno 9-0-0

Zapsal: Tomáš Hrubý

Placení saláru v r. 2011

Do konce letošního roku zbývá již jen pár týdnů a zjišťujeme, že do konce září obdržel náš sbor na salárech od 60 plátců zatím jen 154.000,-Kč, třebaže rozpočet počítá s částkou 300.000,-Kč. Podle seznamu členů sboru bychom mohli očekávat od cca 25 členů asi 105.000,-Kč a 22.000,-Kč od těch, kteří platí měsíční splátky bankou. To by za rok činilo 281.000,-Kč. V r. 2009 jsme měli 300.000,-Kč, v r. 2010 to bylo 279.000,-Kč. Je k tomu ovšem třeba říci, že v r. 2008-2010 opustilo náš sbor 8 členů platících větší saláry. Jejich saláry činily ročně cca 55.000,-Kč. Víme ale také, že naopak přišli noví členové (rodiny) a jejich saláry činí zatím ročně cca 38.000,-Kč. Že bychom mohli těch 300.000,-Kč dosáhnout, není myslím tak nereálné, když si všichni uvědomíme, že je třeba si zvykat postupně saláry dle osobních možností zvyšovat. Myslím, že jste informováni o vládním návrhu financování církví, ze kterého vyplývá, že do 17 let postupně stát finanční příspěvek církvim zruší. Budeme se muset dle toho chovat, chceme-li sbory a faráře zachovat. Je ovšem otázka, kdy a jak se tento návrh vlády uskuteční.

Těm, kteří platí salár složenkou, příkládám ji jako připomínku. Pokud jste mezi tím platili, považujte ji za bezpředmětnou. Salár lze také platit hotově při návštěvě shromáždění. Pro informaci uvádím ještě číslo našeho účtu u České spořitelny. Je to 0280963329/0800. Variabilní symbol je 10 a vaše číslo člena sboru (na adrese sborového dopisu). Všem, kteří již zaplatili nebo zaplatí, patří dík.

Připomínám ještě, že ti, kteří předkládají daňové přiznání, obdrží po skončení roku po potvrzení sboru o výši odevzdaného saláru (event. daru) po daňovém slevu.

Emil Veber

Cesta na Vysočinu

® V neděli 9. října brzo ráno jsme vyjeli s Věrou Lukášovou a našim Tomášem, který nám dělal řidiče a pomocníka, do sborů v Proseči a ve Svitavách. V plánu bylo, že přijedeme na bohoslužby, ale bohužel jsme si neuvědomili, že se běží Velká pardubická, a tak nás odklonili z trasy, kterou nám perfektně nalinkovala Marie Ortová. Stihli jsme až ohlášky, ale jak pravila Věra, ještě že tak, neboť v kostele byla pěkná zima, jakou u nás ve Vršovcích ani na Jarově vůbec neznáme. Pak jsme se přesunuli na faru, kde už bylo teplo a mohlo se začít jak jinak než s povídáním o FAIRTRADU a o Jednom světě, nakonec došlo i na obchodování. Přijali jsme pozvání ke společnému obědu u Klímů, kde nám bylo moc hezky. Kryštof a Ida pěkně vyrostli

a už se těší na dalšího sourozence, který k nim za pár dnů přibude. Na kávu už nezbyl čas, ujížděli jsme do Svitav, kde nás čekal skoro plný sborový sál milých bratří a sester, zvědavých co to ten FAIRTRADE a Jeden svět jsou. Slova se opět chopila Věra a bylo to zajímavé a poutavé vyprávění jako vždycky z jejich úst. Po skoro vyprodání našeho obchůdku došlo na otázky a rozhovory i na kávu a čaj a na

spoustu dobrot, pod kterými se prohýbaly stoly. Na Vysočině nám bylo hezky. Další výjezd nás čeká 13. listopadu, tentokrát vyrážíme do Třebenic. Se čtenáři Katakomb se těším na setkání nejen ve Vršovcích, ale i v našich obchůdkách na Korunní a v Klimentské, neboť Vánoce se blíží. **Magda Jelínková**

Západní myšlení jako „rušení jinakosti“ **(malá úvaha nad myšlenkovým poselstvím Emmanuela Lévinase)**

Současné turbulence evropského ekonomického, politického a kulturního života stále naléhavěji kladou otázku legitimacy našeho (tj. západního) „nahlížení“ světa a „zacházení“ s ním. Cítíme-li se být legitimní, znamená to, že hlásáme: na naší straně je pravda a právo! Je tomu vskutku tak?

S rozvojem tzv. postmoderního myšlení narůstá množství autorů, kteří ostře kritizují dosavadní převažující tendenci euroamerického způsobu „uchopování“ světa (tedy přírody, společnosti, dějin i člověka samého) a označují jej za způsob instrumentální, „panský“, „zmocňující se“, ba totalizující. V první části svého zamyšlení se pokusím zformulovat předpoklady, z nichž tato (podle mého názoru plně oprávněná) kritika vychází, ve druhé části si dovoluji – jako ilustraci „netotalizujícího“ myšlení – alespoň v obrysech přiblížit duchovní podněty, které Západu nabízí francouzský myslitel Emmanuel Lévinas.

1.

Světónáborové základy novověké západní racionality položil – jak je všeobecně uznáváno – **René Descartes**. Jeho dualismus „res extensa“ a „res cogitans“ podal filosofické zdůvodnění názoru, že svět nemá vlastní hodnotu, na kterou by bylo nutno brát zřetel; svět je pouhým shlukem prostorově uspořádaných předmětů, které lze matematicky popsat a přijatou hypotézu exaktně ověřit experimentem. Descartes zastával hluboké přesvědčení, že vědění, budované na jasných

a zřetelných principech a uspořádané tak, aby veškeré důsledky byly vždy s naprostou přísností vyvozovány z exaktně definovaných předpokladů, má v sobě jakési vnitřní, samozřejmé kritérium pravdy. Jak ovšem postřehl Jan Patočka, karteziánský „obrat k subjektu“ dal vznik „problému existence vnějšího světa“ ještě radikálněji, než v Platónově filosofickém konceptu; u Descarta byl totiž lidský duch postaven proti veškeré ostatní skutečnosti, a tento duch si již navzdory bude muset „sobě samému dokazovat onto-

logický dosah svého nároku na objektivní poznání pomocí vlastních idejí objektu...“

Dobro, pravda, krása a ostatní charakteristiky nebudou od nynějška již vztahovány na jsoucno samé (což bylo naprosto samozřejmé a srozumitelné pro lidi v antické i středověké společnosti), nýbrž budou chápány jako označení, pocházející buď z **lidského rozumu** (jak soudili Descartovi pokračovatelé – racionalisté), nebo z **lidské smyslové zkušenosti se světem** (jak tvrdili jejich oponenti – empiristé). V žádném případě za nimi ovšem nestojí žádný ontologický hodnotový řád! Člověk – jako tomu již bylo kdysi v dobách sofistů) – stal se opět „mírou všech věcí“...

Baconovo krédo „**Poznej a ovládni!**“ stalo se heslem vědeckého a technického pokroku. Český přírodovědec a filosof Zdeněk Kratochvíl shrnuje: „K novověkému paradigmatu patří redukce plurality světa na jeden svět ‘skutečný’, redukce pravdy (zjevnosti) každé přirozenosti na jeden ‘řád objektivní pravdy’, redukce přirozené řeči na jednoznačné formální jazyky umožňující jednoznačné výpovědi – a řada dalších ‘samozřejmých’ představ.“ To, co se antickému a středověkému člověku jevílo jako bezprostředně dané a důvěrně známé, totiž svět jeho zkušenosti, bylo prohlášeno exaktními vědami (především matematikou) za pouhé „zdání“, zatímco svět „pravdy“ se stal výlučným „hájemstvím“ vědy.

A tak nic nestálo v cestě bouřlivému technologickému rozvoji, zprůmyslňování, urbanizaci, ale ani devastaci. Erazim Kohák smutně charakterizuje novověký pohled na svět takto: „Nový svět už nemá ani hodnotu ani smysl. Nanejvýš se jeví jako *důmyslně sestavený stroj*, nejméně jako sklad surovin pro lidskou spotřebu. Jen člověk má cenu, dokonce prý ‘nekonečnou’. Vše ostatní má cenu jen potud, pokud to uspokojuje lidské tužby. *Úkolem rozumu* již není pochopit

smysl života a světa, nýbrž jen *kalkulovat a ovládat světový stroj.*“

V osvícenství započala epocha oslavy, ba až kultu rozumu, rozum byl povýšen do role **zákonodárce univerza**. Od karteziánského „cogito“ postoupila filosofie ke Kantovu „Já“ transcendentální apercpece. Nic již není „nad člověkem“, co by vtiskávalo jeho životu a konání „vyšší hodnotu“ a „vyšší smysl!“ Postupně byl opouštěn koncept člověka jako „osoby“, smysluplně zakotvené ve vyšším řádu bytí, a stále více byl nahrazován konceptem člověka jako „jedince“, postupně dovedeným až k extrémnímu individualismu.

Člověk, stojící náhle **proti přírodě** v úloze jakéhosi „conquistadora“, však za své „úspěchy“ **tvrdě platí**. Již na samém začátku 20. století vyjádřil zakladatel fenomenologie Edmund Husserl své hluboké přesvědčení, že moderní (převážně scientistně orientovaná) věda způsobila v životě lidí jakousi „schizofrenii“: lidský – původně ve své zkušenostní jednotě chápáný a prožívaný – svět („přirozený svět“) „roztrhla“ ve dvě; ve svět vědeckých pojmů, exaktních a přesně definovaných, a ve svět běžného vědomí. Výsledkem stavu, kdy člověk žije jakoby ve „dvou světech“, je **hluboká duchovní krize moderní civilizace!** Tragickým „ovocem“ karteziánské manipulativnosti, univerzalizismu a zpupnosti „moderní“ byly posléze i dvě zrůdné diktatury: **fašismus a komunismus...**

2.

Jedním z nejvýznačnějších kritiků evropské racionality je francouzský filosof židovského původu **Emmanuel Lévinas**. Cílem západního myšlení – podle jeho názoru – je „**zabydlování se v jiném**“; jeho tendence je **totalizující** (zevšeobecňující, univerzalizující, ujednocující). V tradičním evropském myšlení je jedinec stále kamsi zařazován, stále je hodnocen z pohledu rozličných sociálních kontextů, stále je tématizován a zpředmětňován v různých úrovních socializace,

institucionalizace, ritualizace, plnění rolí atd.; **ideálem západního myšlení je vítězství „stejnosti“ nad „jinakostí“!** Nejnebezpečnější znak totalizujícího myšlení je v této souvislosti zřejmý: **v rámci totality nelze myslet „jinakost“**, totalita pohlcuje jakékoli „jiné“ a činí jej „stejným“, aby zničila samu možnost jeho problematizující výzvy.

Lévinasova otázka zní: existuje něco, čeho se člověk nemůže – ať o to jakkoli usiluje – zmocnit, osvojit, manipulovat s tím? Něco, co bude muset pokorně přijmout a respektovat to? Jeho odpověď je zdánlivě prostá: je **to tvář druhého člověka!** Ano, „ten jiný“, „ten druhý“ je průlomem do mého vždy přítomného totalizujícího nároku, je tím, co mne znepokojuje v mých „jistotách“, co zásadním způsobem **problematizuje můj pocit oprávněnosti v zacházení se světem.** Je to permanentní výzva, úkol, „zpochybnění mého šťastného vlastnění světa“, píše hezky Lévinas. „Toho druhého“ se totiž nikdy nemožu zmocnit...

Zaujetím uvedeného východiska vystupuje Lévinas radikálně z karteziánské tradice evropského myšlení, založené na neotřesitelné evidenci „cogito“. Žádá totiž **nikoli „stejnost“, nýbrž radikální různost Jiného;** žádá „nechat být“, nerušit separátnost „druhého“! V evropském nazírání musí – podle jeho soudu – dojít k obratu: k uvědomění si skutečnosti, že „ten druhý“ není žádné mé „alter ego“, není mojí sebeprojekcí, nýbrž je tím, čím já nejsem (a ani nemohu být)! **Exteriorita „druhého“ – toť jeho volání, jeho výzva mně, vybidnutí ke vztahu – a tím i k setkání v respektu a důstojnosti!**

Lévinas odmítá pojetí pravdy jako „odhalování skrytého“, neboť cílem takto získaného vědění není nic jiného, než uvést získané poznatky do vztahu s horizontem poznávajícího subjektu, a vřadit je do kontextu jeho instrumentální, aby tak přispěly co nejefektivněji k ovládnutí světa subjektem. To, co po-

žaduje, je **život v transcenci** (přesahu). Transcenci však nerozumí „sahání po Božském na nebesích“, nýbrž – parafrázovaně řečeno – „sahání po Božském v tom druhém“! „Přesah“ vidí v **převzetí odpovědnosti za druhého**, skrze což mé chování, má mluva i mé činy poukazují k nekonečnému nároku dobra, pravdy a spravedlnosti. Metafyzika se uskutečňuje tedy tím způsobem, že uznávám svrchovanost druhého!

Lévinasovo postavení problému je pro nás poněkud nezvyklé; jeho koncept usiluje totiž o „sesazení svrchovaného já ve vlastním vědomí“, o znovunastolení **pokory a odpovědnosti** ve vztahu člověka a světa. Obrovské poselství Lévinasovy „etické metafyziky“ je v tom, že ruší (tradičně pojatou) subjektivitu v manipulativním, arogantním pojetí evropské „moderny“ a ukazuje skutečnou, „intersubjektivní subjektivitu“ – totiž subjektivitu založenou vztahem k „druhému“. „Ten druhý“ není jen jakýmsi vnějším doplňkem či protipólem mého výsostného „já“; teprve vztah k „druhému“ totiž ve skutečnosti moji subjektivitu vůbec zakládá!!

Etický koncept, jak jej představuje Lévinas, je nekonečně náročný, a to především tím, že předpokládá **mramvní asymetrii:** „... intersubjektivní vztah je vztah nesymetrický. Jsem za druhého odpovědný, aniž od něho čekám totéž, i kdyby mě to mělo stát život. Reciprocita je jeho věc. Právě proto, že vztah mezi druhým a mnou není reciproční, jsem vůči druhému ve služebném postavení. ... Já má ve srovnání s druhými vždy určitou odpovědnost navíc.“

Ano, mám Lévinase rád. Troufale si myslím, že mu i (alespoň zčásti) rozumím. Jeho eticko-filosofický projekt, čerpající z moudrého dědictví našich židovských bratří, pokládám za úžasně radikální výzvu naší současnosti, plné konfliktů, střetů, bezbřehého egoismu, sebeprosazování, utilitaristických a pragmatických rozhodnutí.

Petr Nesvadba

Kronika vršovického sboru – 6. díl

Po malé pauze jste znovu zváni do historie našeho sboru. Pauza sice byla způsobena problémy místa v předchozích číslech sborového dopisu, ale zároveň jsme v posledním setkání s naší historií ukončili ohlížení za „hmotným“ zajišťováním. V následujících číslech se budeme těšit ze vzpomínek bratra ing. Nováka na duchovní práci a sestry a bratry, kteří již mezi námi dávno nejsou a přece jim i my máme za co být vděční.

JO

Přes důvodné pochybnosti mnohých z mateřského sboru byly houževnatou drobnou prací budovány postupně všechny složky, které sbor potřebuje ke svému rozvoji.

Širokou základnou byla od počátku nedělní škola, kterou vedl Jan Filipi. Byla to radostná shromáždění až 120 dětí, kde spolupracovali i členové mládeže. V době usídlení v místnostech suterenu kostela Československé církve husitské (jejich dětské divadlo), se těšila i nemalému zájmu hostitelů, kteří se zde učili práci mezi dětmi.

V roce 1950 byl určen za vikáře pro samostatnou práci a přípravu sboru vikář Dr. Eiderna. Tento nadaný theolog a vynikající organizátor se svého úkolu horlivě ujal. Netradiční prostředí vyhovovalo jeho neklidnému duchu. Jeho kázání byla srozumitelná a obsažná, podněty jasně a moudré.

Zkušenými spolupracovníky byli předseda přípravného výboru, pozdější kurátor František Štěpán, vynikající hospodář Kristian Vraštil, Anežka Staňková – nadšená a radostná organizátorka práce žen v duchu křesťanské služby a další. Jejím přičiněním byly využity záznamy o náboženství všech obyvatel (*Vršovic*), tehdy vedené v občanské evidenci policie, vypracován úplný seznam členů ČCE na území přiděleném sboru a to i těch, kteří se života sboru neúčastnili.

Adresy 1400 členů (včetně rodinných příslušníků) byly v nově získaných „katakombách“ zapracovány do základní sborové kartotéky. V „katakombách“ se také scházely sestry – dnes už zastarale řečeno – v domácnosti, mladší i staré, ke zhotovování výrobků pro tehdy pořádané oblíbené bazary. Připravovaly vánoční nadílku dětem a v plnosti rozvíjely křesťanskou službu.

Výbor kazatelské stanice vedený Františkem Štěpánem, prokázal mimořádnou aktivitu a houževnatost a i zde se osvědčilo pravidlo, že církev roste tam, kde se nabízí všem ochotným rukám příležitost k činnosti. I když byly k dispozici jen dvě malé sklepní místnosti a někdy nebylo zajištěno místo pro příští bohoslužby, bylo zde plno života a nadějí.

V katakombách se postupně rozvíjela skupina mládeže, pěvecký kroužek, Kostnická jednota, třicátníci a pokračovaly biblické hodiny. Místo a hodina začátku nedělních bohoslužeb byly až do roku 1952 natolik proměnlivé, že si sbor vysloužil přezdívku „putující církev“.

ing. Jan Novák

Biblické hodiny

V programu sboru na příští měsíc si můžete všimnout změny termínu biblických hodin. Ze čtvrtka 17.00 se přesunuly na pondělí 16.00. Na této změně jsme se dohodli, aby se termín hodil více zájemcům. Nepíšu však pouze kvůli změně termínu – rád bych vás za účastníky těchto setkání nad Biblií pozval k promýšlení biblické zvěsti. V současné době probíráme Pavlovu epištolu do Říma a je to vskutku četba zajímavá.

Jiří Ort

Objevil jsem pro sebe básníka Ivana Blatného. A rád bych se s vámi se všemi trochu podělil o svoji radost z tohoto objevu. JO

PODZIM

*Shrabovat listí v parcích, jaká klidná práce.
Přecházet sem a tam a pomalu se vracet,
jako se vrací čas, jako se vrací dálka,
nostalgická jak známky na obálkách.
Našel jsem dopis, jenom tužkou psaný,
smazaný deštěm, zpola roztrhaný.
Ó dobo dopisů, kde jsi, kde jsi?
Jak Rilke psal jsem dlouhé dopisy;
teď mlčím, sbohem, přišel listopad.
Ryšaví koně vyjíždějí z vrat.
(Ze sbírky Stará bydlíště)*

NAD MĚSTEM LETĚLY ŠAŠKOVY STŘEVÍCE

*a věci vypadlé ze zaprášené skříňky:
cár pestré kravaty, činely, dýmka, šminky,
kalhoty plné děr, špičatá čepice.
Pár barev, blednoucích při tomto odletu,
se chvělo ve vzduchu: rezavá, karmín, okry.
Můj štětec jako chřest, štíhlý a jitrní, mokrý,
si vysnil nuanci a svlažil paletu.
A míchal pozorně podzimní barvu. Nuže!
Od mizejících žen ochutnal ze rtů růž,
klad měkce liščí srst, hrst slunce na kaluž,
zachytil v zahradě poslední čmouhu růže.
(Ze sbírky Melancholické procházky)*

Připomínka vršovického Betlému

Milé děti a milí rodiče. I všichni ostatní. Prosím, nezapomeňte na výrobu postaviček do Vršovického Betlému! Na tvrdou čtvrtku nakreslete postavy lidí, kteří přicházejí k jeslím. Můžete malovat na šířku nebo i na výšku čtvrtky. Nemusíte malovat pouze postavy, ve scéně přece mohou být i zvířátka nebo stromy. Prostě malujte to, co byste rádi ve vánoční scéně s jeslemi viděli.

Už se do toho pěkně pusťte, aby se všechno pěkně stihlo. Poslední termín k odevzdání postaviček je **neděle 27. 11. 2011**. Odevzdávejte **Ondrovi** nebo **Renátě Radovým**, případně i mě.

Moc se těšíme, co všechno vyrobíte!

Jirka Ort

Recept listopad 2011

Ochutnávka z připravované „obchůdkové“ kuchařky Věry Lukášové

Před několika dny jsem dostala mail od Magdy Jelínkové. V jeho příloze jsem našla vzácnost. Malá kuchařka, kterou sestavila Věra Lukášová. Nasbírala do ní recepty, ve kterých se používá quinoa – semena pěstovaná v Jižní Americe. K dostání jsou v obchůdku jednoho světa, dá se z nich vyrobit leccos jsou moc dobré. Ale honem do nové kuchařky. Nejprve cituji, co je quinoa.

Quinoa – zázračné zrní Inků

„Pod tímto jménem získala quinoa světový věhlas. Kterým vlastnostem za tu pověst vděčí? Vypráví se, že španělská dobytka pěstování quinoi pod trestem smrti zakázali. Domnívali se, že zdrojem nevysvětlitelné síly Inků je právě ona. A skutečně, zrní této plodiny obsahuje vysoký podíl bílkovin, minerálů, vitamínů a nenasycených kyselin, a předstihuje v tom všechny známé obiloviny. **Quinoa ale není pravá obilovina, náleží do rodiny merlíkovitých.** Tato odolná rostlina nepotřebuje žádná umělá hnojiva a daří se jí i na subtropických náhorních planinách až do výše 4000 metrů. Quinoa dobře obstojí i v extrémních povětrnostních podmínkách And, jako jsou sluneční záření, mírné noční mrazy, vlhkost a sucho. Quinoa se sklízí ručně. Semena obsahují hořce chutnající saponiny a je třeba je důkladně umýt a ohladit. Teprve usušená quinoa je připravena k exportu.“

Vybrala jsem jeden ze sladkých receptů, quinoa se dá připravovat i na slano.

Zde je základní recept na zpracování Quinoi pro sladká jídla:

1 šálek quinoi, 1 šálek vody, 1 šálek mléka, 2 polévkové lžíce smetany

Příprava: Quinou dobře promýt, lehce opražit na pánvi bez tuku, přidat vodu, po 5 minutách pak mléko a sladkou smetanu. Vařit dalších 5 -10 minut, až všechna tekutina vsákne, a na dalších 5 min. odstavit. Sladíme po uvaření.

A tady je recept na salát z ovoce a ořechů

1 šálek červené quinoi

2 šálky vody

¼ šálku pomer. šťávy

200 g sušeného ovoce (namočit a nakrájet na kousky)

150 g ořechů kešu nakrájet na kousky

1 polévková lžíce oleje

1 čajová lžička perníkového koření nebo na špičku nože skořice

1 čajová lžička soli a podle chuti pepř

Příprava: Quinou a vodu uvařit podle základního receptu a ochladit. Sušené ovoce namočit na více hodin do pomerančové šťávy (z toho asi ¼ tekutiny použít do salátu). Ovoce nakrájet na malé kousky, ořechy nakrájet, vše smíchat dohromady a nechat nejméně ½ hod. odležet.

K Věře Lukášové chodíme občas na návštěvu. V poslední době nám Věra připravuje téměř vždy quinou připravenou na různé způsoby. Vždy nám moc chutná a tak se pokouším quinou sama připravovat. Nová kuchařka mi určitě pomůže. A ještě jeden tip – vloni jsem použila s úspěchem quinou jako vánoční dárek.

Marie Ortová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Ing.Jiří Ort;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč